

Kraków, dnia 8 czerwca 2015 r.

Marcin Krupa

**Centralna Komisja
do Spraw Stopni i Tytułów**
Pałac Kultury i Nauki
Plac Defilad 1
00-901 Warszawa

za pośrednictwem

**Rady Wydziału Finansów
Uniwersytetu Ekonomicznego
w Krakowie**
ul. Rakowicka 27
31-510 Kraków

ODWOŁANIE

**od uchwały nr 19/2015 Rady Wydziału Finansów
Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie z dnia 18 maja 2015 r.
w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej
i nadania stopnia naukowego doktora
Panu mgr. Marcinowi Bogusławowi Krupie**

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o *stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki* (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r. poz. 1852, zm.: Dz. U. z 2015 r. poz. 249; dalej: u.s.n.),

odwołuję się

od uchwały nr 19/2015 Rady Wydziału Finansów Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie z dnia 18 maja 2015 [r.] w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej i nadania stopnia naukowego doktora Panu mgr. Marcinowi Bogusławowi Krupie

i wnoszę o:

uchylenie zaskarżonej uchwały i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia radzie innej jednostki organizacyjnej, posiadającej uprawnienia do nadawania stopnia doktora nauk ekonomicznych w zakresie ekonomii.

UZASADNIENIE

1. Przebieg przewodu doktorskiego

Uchwałą nr 23/2014 z dnia 12 maja 2014 r. Rada Wydziału Finansów Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie wszczęła na mój wniosek przewód doktorski w dziedzinie nauk ekonomicznych, w dyscyplinie ekonomia, zaś na Promotora wyznaczyła członka tej Rady – prof. dr hab. Tadeusza Grabińskiego.

Kolejną uchwałą nr 59/2014 z dnia 15 grudnia 2014 r. w sprawie wyznaczenia recenzentów rozprawy doktorskiej oraz powołania komisji doktorskiej i komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim Pani/Pana mgr. Marcina Bogusława Krupy Rada Wydziału Finansów UE w Krakowie wyznaczyła Recenzentów mojej rozprawy doktorskiej, którymi zostali: dr hab. Józef Biolik, prof. Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach oraz dr hab. Aleksander Grzelak, prof. Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu. Natomiast w celu przeprowadzenia dalszych czynności przewodu doktorskiego (przyjęcia rozprawy doktorskiej, dopuszczenia jej do publicznej obrony oraz przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej – § 1 ust. 2 tej uchwały) Rada powołała 12-osobową Komisję Doktorską, złożoną z samodzielnych pracowników naukowych. Należy zauważyć, że w skład Komisji formalnie nie powołano Recenzentów, choć uczestniczyli Oni w pracach Komisji.

Komisja Doktorska, po zapoznaniu się z pozytywnymi recenzjami, działając na podstawie § 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2014 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. poz. 1383; dalej: rozporządzenie MNiSW z 2014 r.), na posiedzeniu w dniu 31 marca 2015 r. przyjęła i dopuściła do publicznej obrony moją rozprawę doktorską pt. *Wzrost gospodarczy USA a skala wojen w ujęciu globalnym*.

Obrona odbyła się dnia 13 kwietnia 2015 r. przed Komisją Doktorską, powołaną przez Radę Wydziału Finansów Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie. W tajnym głosowaniu Komisja w składzie 13-osobowym (z udziałem obu Recenzentów) – przy 11 głosach za, **braku głosów przeciw** oraz 2 głosach wstrzymujących się – przyjęła publiczną obronę mojej rozprawy doktorskiej.

Kilka dni później jeden z członków Komisji Doktorskiej rozesłał do członków Rady Wydziału Finansów UE w Krakowie wiadomość e-mail, w której odniósł się negatywnie do mojej dysertacji i stwierdził m.in. iż „miejsce tych rozważań jest w koszu na śmieci”. W rezultacie Rada Wydziału najpierw odroczyła sprawę nadania mi stopnia doktora, zdejmując ją z porządku obrad posiedzenia w dniu 20 kwietnia 2015 r., a następnie dnia 18 maja 2015 r. – podjęła odmowną uchwałę nr 19/2015 w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej i nadania stopnia naukowego doktoru Panu mgr. Marcinowi Bogusławowi Krupie.

2. Naruszenia prawa materialnego i procesowego w postępowaniu dotyczącym uchwały nr 19/2015 Rady Wydziału Finansów UE w Krakowie

a) Tytuł uchwały

W pierwszej kolejności należy podnieść sprzeczność tytułu uchwały nr 19/2015 z dnia 18 maja 2015 [r.] Rady Wydziału Finansów Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie z jej treścią (osnową). Tytuł uchwały („w sprawie przyjęcia (...)”) zdaje się sugerować, że uchwała jest pozytywna. Tymczasem z jej

treści (§ 1) wynika, że „Rada Wydziału Finansów odmawia (...)”. Skoro uchwała jest negatywna (odmowna), to jej tytuł powinien brzmieć: „w sprawie odmowy przyjęcia (...)” albo ewentualnie: „w przedmiocie przyjęcia (...)”, co nie sugeruje kierunku rozstrzygnięcia. O ile mi wiadomo, wynik głosowania Rady Wydziału był następujący: 10 – za, 7 – przeciw, 13 – wstrzymujących się (informacja ustna; nie otrzymałem dotąd wyciągu z protokołu z posiedzenia Rady w dniu 18 maja 2015 r.).

b) Podstawa prawna

Podstawa prawna uchwały nr 19/2015, należąca do niezbędnych jej elementów, jest nieprawidłowa. Wprawdzie przepisy u.s.n. nie określają struktury uchwał jako decyzji administracyjnych w sprawie indywidualnej, to jednak w tym zakresie należy odpowiednio stosować przepisy art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – *Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.; dalej: K.p.a.), co znajduje potwierdzenie w doktrynie prawa administracyjnego (J. Borkowski, *Podstawy prawne nadawania stopni i tytułu naukowych i w zakresie sztuki, a kontrola sądu administracyjnego w tych sprawach*, [w:] *Ratio est anima legis. Księga jubileuszowa ku czci Profesora Janusza Trzczińskiego*, red. J. Góral, R. Hauser, J. Repel, M. Zirk-Sadowski, Warszawa 2007, s. 154).

Przywołany na wstępie art. 6 ust. 2 u.s.n. wskazuje, jaka jednostka organizacyjna może otrzymać uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Zaskarżona uchwała Rady Wydziału Finansów nie dotyczy ubiegania się przez tę jednostkę o nadanie jej przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego, zatem przywołany **przepis nie ma żadnego zastosowania w przewodzie doktorskim**, którego dotyczy uchwała. Jeśli zamiarem Rady było zmanifestowanie faktu posiadania stosownych uprawnień do nadawania stopni, to należało powołać się na obwieszczenie Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 31 maja 2010 r. *w sprawie wykazu jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego wraz z określeniem nazw nadawanych stopni* (M.P. Nr 46, poz. 643), gdzie w cz. III, na poz. 3 wykazu wymieniono Radę Wydziału Finansów Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie jako radę jednostki uprawnionej do nadawania stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych w zakresie ekonomii, albo wprost na decyzję Centralnej Komisji o nadaniu uprawnień.

Z kolei powołane przepisy art. 14 ust. 2 pkt 4-5 u.s.n. stanowią, że czynności przewodu doktorskiego kończą się uchwałami rady jednostki organizacyjnej w przedmiocie m.in.: przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej oraz nadania stopnia doktora. Skoro ustawodawca wyszczególnił te rozstrzygnięcia w oddzielnych punktach, to już z dyrektywy wykładni systemowej zwanej *argumentum a rubrica* wynika, iż rada jednostki uprawnionej do nadawania stopnia doktora podejmuje **oddzielne uchwały** w przedmiocie: 1) przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej, 2) nadania stopnia doktora. Przewód doktorski ma charakter agregatu czynności, których realizacja dokonywana jest sekwencyjnie (por. S. Wronkowska, M. Zieliński, *Komentarz do Zasad techniki prawodawczej z dnia 20 czerwca 2002 r.*, Warszawa 2012, s. 143). Oznacza to, że przejście przez radę jednostki do kolejnej czynności przewodu doktorskiego jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy poprzednia czynność zakończyła się uchwałą pozytywną (J.P. Tarno, *Odpowiednie stosowanie przepisów kpa w postępowaniach w sprawach stopni naukowych (zagadnienia wybrane)*, [w:] *Studia z prawa administracyjnego i nauki o administracji. Księga jubileuszowa dedykowana prof. zw. dr. hab. Janowi Szreniawskiemu*,

Przemyśl-Rzeszów 2011, s. 771). Podjęcie uchwały negatywnej powoduje zamknięcie przewodu bez nadania stopnia naukowego i bez konieczności orzekania w tym przedmiocie (por. P. Dańczak, *Decyzja administracyjna w indywidualnych sprawach studentów i doktorantów*, Warszawa 2015, s. 311). A zatem **niedopuszczalne jest połączenie w jedną uchwałę** rozstrzygnięcia w przedmiocie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej (art. 14 ust. 2 pkt 4 u.s.n.) oraz rozstrzygnięcia w przedmiocie nadania stopnia doktora (art. 14 ust. 2 pkt 5 u.s.n.), które **są odrębnymi czynnościami przewodu doktorskiego**. Oznacza to, że **uchwała nr 19/2015** Rady Wydziału Finansów Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie **dotknięta jest nieważnością z powodu rażącego naruszenia prawa** (art. 156 § 1 pkt 2 *in fine* K.p.a.). **Niedopuszczalne jest bowiem jednoczesne orzekanie przez organ na podstawie art. 14 ust. 2 pkt 4 i art. 14 ust. 2 pkt 5 u.s.n.**

Jak zauważył Trybunał Konstytucyjny: „(...) uchwała w przedmiocie nadania stopnia doktora ma charakter aktu samodzielnego właściwej rady jednostki organizacyjnej, co wynika chociażby z odrębnego jej usytuowania w enumeracji zawartej w art. 14 ust. 2 u.s.n. Uchwała pozytywna, tj. o nadaniu stopnia doktora, uwarunkowana jest pozytywnymi uchwałami kończącymi wcześniejsze etapy przewodu doktorskiego, jednak te ostatnie samoistnie nie determinują treści tej pierwszej. **Uchwała negatywna, tj. o odmowie nadania stopnia doktora, może być zatem podjęta wówczas, gdy wszystkie poprzedzające ją uchwały miały charakter pozytywny**” (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 kwietnia 2012 r., sygn. akt SK 30/10, OTK-A z 2012 r., Nr 4, poz. 39). Z powyższego wynika **niedopuszczalność orzekania przez radę jednostki organizacyjnej posiadającej uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora w jednej uchwale o nieprzyjęciu publicznej obrony rozprawy doktorskiej oraz o odmowie nadania stopnia naukowego doktora**. Jeśli doszło do podjęcia uchwały w sprawie odmowy przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej, to bezprzedmiotowe było orzekanie w przedmiocie nadania stopnia doktora, bowiem – jak to wyżej wskazano – przewód doktorski ma charakter agregatu czynności realizowanych sekwencyjnie, zatem przejście do kolejnej czynności przewodu jest możliwe po pozytywnym zakończeniu czynności poprzedniej. Negatywna uchwała podjęta na jakimkolwiek z etapów przewodu doktorskiego powoduje jego zakończenie – bez orzekania w przedmiocie nadania stopnia naukowego doktora.

W uchwale nr 19/2015 z dnia 18 maja 2015 r. w charakterze podstawy prawnej powołano również przepis § 10 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 września 2011 r. *w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora* (Dz. U. Nr 204, poz. 1200). Tymczasem wymienione rozporządzenie **utraciło moc z dniem 29 października 2014 r.** na mocy art. 56 pkt 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. *o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 1198, zm.: Dz. U. z 2015 r. poz. 357; dalej: ustawa nowelizująca), który stanowi, iż dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 31 u.s.n. zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 31 u.s.n. w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą – nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nowelizującej, tj. od dnia 1 października 2014 r. Już dnia 3 października 2014 r. zostało wydane, a następnie opublikowane (Dz. U. poz. 1383), kolejne rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o tym samym tytule (*w sprawie szczegółowego trybu*

*i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora). W myśl jego § 30, rozporządzenie to weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, to jest dnia 29 października 2014 r., a tym samym przestało obowiązywać rozporządzenie z dnia 22 września 2011 r., które powołała Rada Wydziału. **Powołanie przepisu nieobowiązującego** w dniu podejmowania uchwały (aktu stosowania prawa) jest **naruszeniem prawa**, a w szczególności **zasady praworządności**, wyrażonej w art. 6 K.p.a. i art. 7 Konstytucji RP. Należy podkreślić, że przepisy K.p.a. mają odpowiednie zastosowanie w postępowaniu o nadanie stopnia naukowego z mocy odesłania zawartego w art. 29 ust. 1 u.s.n. Organ stosujący prawo musi ustalić obowiązywanie przepisów, na które się powołuje, uzasadniając swą decyzję. Jak podkreśla się w orzecznictwie sądów administracyjnych: „(...) na organie administracji publicznej spoczywa obowiązek wyboru prawidłowej podstawy prawnej decyzji, zarówno pod względem jej mocy prawnej, jak i zgodności z całym porządkiem prawnym” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 23 marca 2005 r., sygn. akt II SA/Gd 1374/03, LEX nr 718964). Zadaniu temu nie podołała Rada Wydziału Finansów UE w Krakowie, która działała w postępowaniu w sprawie stopnia naukowego jako **organ administracji publicznej w znaczeniu funkcjonalnym** (por. J.P. Tarno, *Rola odpowiedniego stosowania przepisów k.p.a. w postępowaniach w sprawach stopni naukowych (wybrane zagadnienia)*, „Zeszyty Naukowe Sądownictwa Administracyjnego” 2011, nr 6, s. 20), podejmując zaskarżoną uchwałę i powołując w niej nieobowiązujące oraz niemające zastosowania w sprawie przepisy.*

c) Właściwość organów i kolejność uchwał

Kolejne zagadnienie wymagające wyjaśnienia dotyczy treści podjętego przez Radę Wydziału Finansów rozstrzygnięcia i związanej z tym właściwości organów. Jak stanowi § 1 zaskarżonej uchwały: „Rada Wydziału Finansów **odmawia przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej pt. Wzrost gospodarczy USA a skala wojen w ujęciu globalnym i odmawia nadania** Panu mgr. Marcinowi Bogusławowi Krupie **stopnia naukowego doktora** w dziedzinie nauki ekonomiczne w dyscyplinie ekonomia”. Pomijając już błąd językowy polegający na użyciu mianownika zamiast dopełniacza po wyrażeniu przymiarkowym „w dziedzinie” (powinno być: „w dziedzinie nauk ekonomicznych”, a nie: „w dziedzinie nauki ekonomiczne”), należy zauważyć, że Rada Wydziału Finansów podjęła uchwałę w sprawie, w której swoje uprawnienia przekazała wcześniej innemu organowi – Komisji Doktorskiej (uchwała nr 59/2014 Rady Wydziału Finansów UE w Krakowie z dnia 15 grudnia 2014 [r.] w sprawie wyznaczenia recenzentów rozprawy doktorskiej oraz powołania komisji doktorskiej i komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim Pani/Pana mgr. Marcina Bogusława Krupy). Marginesowo można zauważyć, że umieszczenie w tytule przywołanej uchwały wariantowego określenia *Pani/Pana* zdaje się sugerować, że liczone się z możliwością zmiany płci doktoranta w toku przewodu (!).

Zgodnie z art. 14 ust. 5 zd. pierwsze u.s.n.: „Uprawnienie do podejmowania uchwał, o których mowa w ust. 2 pkt 3 [w przedmiocie przyjęcia rozprawy doktorskiej i dopuszczenia jej do publicznej obrony] i 4 [w przedmiocie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej], rada jednostki organizacyjnej może przekazać powołanej w tym celu komisji”. W sytuacji, gdy Rada Wydziału zdecydowała się na repartycję swoich kompetencji na rzecz Komisji Doktorskiej, wówczas po obronie rozprawy doktorskiej przed Komisją (por. § 8 ust. 1 rozporządzenia MNiSW z 2014 r.), na posiedzeniu niejawnym **Komisja Doktorska była uprawniona do podjęcia**

i podjęła uchwałę w sprawie przyjęcia obrony mojej rozprawy doktorskiej – zgodnie z § 10 pkt 1 rozporządzenia MNiSW z 2014 r. Rada Wydziału nie uchyliła uchwały o powołaniu Komisji Doktorskiej, ani w inny sposób nie podważyła legalności jej funkcjonowania. Wobec tego Rada Wydziału nie miała uprawnień do podejmowania rozstrzygnięcia w przedmiocie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej tym bardziej, że znaczna część członków Rady w obronie tej nie uczestniczyła (nie wchodziła w skład Komisji Doktorskiej). Jak trafnie zauważył wybitny specjalista z zakresu prawa administracyjnego prof. J. Borkowski: „Uchwały kończące poszczególne czynności przewodu doktorskiego lub habilitacyjnego stanowią decyzje administracyjne, które, gdy są pozytywne dla strony, stają się prawomocne po ich podjęciu i tym samym będą podstawą do podejmowania następnych czynności oraz kolejnych uchwał” (J. Borkowski, *Podstawy prawne nadawania stopni...*, s. 154). Zatem **uchwała Komisji Doktorskiej** z dnia 13 kwietnia 2015 r., którą przyjęto moją rozprawę doktorską, a jej treść ogłoszono publicznie po posiedzeniu Komisji, **jest ostateczna** i nie może być negowana przez Radę Wydziału.

Również i z tej przyczyny należy stwierdzić, że zaskarżona uchwała nr 19/2015 z dnia 18 maja 2015 [r.] Rady Wydziału Finansów **dotknięta jest kwalifikowaną wadą procesową, powodującą jej nieważność**. Zgodnie bowiem z art. 156 § 1 pkt 3 K.p.a. dotknięta nieważnością jest decyzja, która **dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną**. Uchwała nr 19/2015 Rady Wydziału Finansów UE w Krakowie z dnia 18 maja 2015 r. rozstrzyga ponownie (w sposób odmienny) sprawę przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej, która została już ostatecznie rozstrzygnięta (pozytywnie) wcześniejszą uchwałą Komisji Doktorskiej tej samej Rady z dnia 13 kwietnia 2015 r.

Uchwała nr 19/2015 z dnia 18 maja 2015 r. Rady Wydziału Finansów Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie spełnia również przesłanki nieważności przewidziane w art. 156 § 1 pkt 1 K.p.a., bowiem **wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości**. Rada Wydziału i Komisja Doktorska są odrębnymi organami administracji w znaczeniu funkcjonalnym, a to oznacza, że każdy ma własny wyłączny zakres kompetencji (por. J.P. Tarno, *Rola odpowiedniego stosowania...*, s. 20). Jak podkreśla się w orzecznictwie sądowym: „Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów jako organ odwoławczy orzekając na podstawie art. 21 tej ustawy [u.s.n.] nie jest zwolniona z obowiązku oceny właściwości organu, który podjął w sprawie uchwałę w pierwszej instancji” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 marca 2010 r., sygn. akt I OSK 1384/09, LEX nr 585357).

d) Udział Recenzentów w posiedzeniu Rady Wydziału

W posiedzeniu Rady Wydziału Finansów Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie dnia 18 maja 2015 r., na którym podjęto kwestionowaną uchwałę nr 19/2015, **nie uczestniczył żaden z Recenzentów** rozprawy doktorskiej. W związku z powyższym konieczne jest wyjaśnienie przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów jako organ odwoławczy, **czy Recenzenci zostali prawidłowo powiadomieni o terminie posiedzenia Rady Wydziału**, w którym – zgodnie z art. 20 ust. 3 u.s.n. – mieli prawo (a w pewnym sensie: obowiązek) uczestniczyć. Na wagę udziału recenzentów w posiedzeniach rady uprawnionej jednostki organizacyjnej wielokrotnie zwracał uwagę Naczelny Sąd Administracyjny (m.in. w wyroku z dnia 8 października 2007 r., sygn. akt I OSK 1205/07, LEX nr 439785). Na „silną pozycję w postępowaniu recenzenta (recenzentów) i przyznanie mu określonych uprawnień procesowych, zapewniających recenzentom udział

w postępowaniu” zwraca się uwagę także w doktrynie (A. Gill, *Sytuacja procesowa strony w ogólnym postępowaniu administracyjnym i postępowaniach wyjątkowych*, Wrocław 2010, s. 340).

3. Konkluzja

Stwierdzam, że **spełnione zostały wszystkie ustawowe przesłanki do nadania mi stopnia doktora**, o których mowa w art. 12 ust. 1 u.s.n.: posiadam tytuł zawodowy magistra, przedstawiłem rozprawę doktorską, która uzyskała pozytywne recenzje, zdałem egzaminy doktorskie i egzamin z języka obcego, a obrona rozprawy doktorskiej została przyjęta przez Komisję Doktorską znaczną, bezwzględną większością głosów. Nie postawiono mi zarzutu nierzetelności naukowej.

W mojej ocenie niedopuszczalne i nieetyczne jest postępowanie samodzielnego pracownika naukowego, który uczestnicząc w Komisji Doktorskiej nie przekonał innych jej członków do swojego negatywnego poglądu na niektóre zagadnienia poruszone w dysertacji, marginalne z punktu widzenia tematu rozprawy, i postanowił wykorzystać swoją przewagę związaną z inkwizycyjnym charakterem postępowania w przedmiocie stopnia naukowego do skompromitowania mnie przed Radą Wydziału w sytuacji, gdy ja już faktycznie bronić się nie mogłem, bowiem dalsze postępowanie przed Radą toczyło się bez mojego udziału.

Zwracam również uwagę, że zgodnie z art. 21 ust. 1 u.s.n. na radzie jednostki prowadzącej przewód ciąży **obowiązek zaopatrzenia w uzasadnienia uchwał o odmownej treści** podejmowanych w toku przewodu doktorskiego. Termin do wniesienia odwołania od uchwał odmownych jest miesięczny i liczony „od dnia doręczenia uchwały wraz z uzasadnieniem”. Tymczasem w niniejszym postępowaniu Rada Wydziału Finansów nie sporządziła i nie doręczyła mi uzasadnienia uchwały nr 19/2015. Wprawdzie w doktrynie zwrócono uwagę na problemy praktyczne, związane ze sporządzeniem uzasadnienia uchwały (H. Izdebski, J.M. Zieliński, *Ustawa o stopniach naukowych i tytule naukowym. Komentarz*, Warszawa 2015, s. 97-99), jednakże takie postępowanie narusza zasadę sprawiedliwości proceduralnej, obowiązującą w postępowaniu administracyjnym, bowiem utrudnia (jeśli nie uniemożliwia) odwołującemu się prowadzenie polemiki z motywami uchwały, skoro nie zostały mu one ujawnione, a tym bardziej nie mógł ich poznać inną drogą, skoro zapada ona na posiedzeniu niejawnym (art. 20 ust. 1 u.s.n.).

Zdaniem J. Borkowskiego: „Oddaleniu obaw o stronnicze oceny w sprawie, zachowaniu obiektywizmu, służy **przekazanie przez organ odwoławczy sprawy do ponownego rozpatrzenia radzie innej uprawnionej jednostki organizacyjnej**” (J. Borkowski, *Podstawy prawne nadawania stopni...*, s. 156).

W związku z powyższym wnoszę jak na wstępie.

Do odwołania załączam oświadczenie Promotora mojej rozprawy doktorskiej – Prof. dra hab. Tadeusza Grabińskiego z dnia 6 czerwca 2015 r.

Z poważaniem